

۳۴۹۷
۸۰/۲/۹

بسمه تعالی

توسط سیستم پیام ارسال شد

وزارت امور اقتصادی و دارایی

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت قطر که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و دوم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هشتاد مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۰/۱/۲۹ به تایید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۷۲۲-ق مورخ ۱۳۸۰/۲/۳ واصل گردیده است، به پیوست جهت اجراء ابلاغ می گردد. /ح

سید محمد خاتمی
رئیس جمهور

رونوشت بانضمام تصویر قانون به :

- دفتر مقام معظم رهبری - دفتر رئیس جمهور - دفتر ریاست قوه قضائیه - دفتر معاون اول رئیس جمهور - سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور - دیوان محاسبات - اداره قوانین مجلس شورای اسلامی - دفتر هیات دولت - مجمع تشخیص مصلحت نظام - اداره کل حقوقی - اداره کل قوانین و مقررات کشور - اداره کل امور مجلس - روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران (جهت درج در روزنامه) (وزارت امور خارجه) ابلاغ می شود. ۳۱۹۸۲

صفحه ۴
۸۰/۲/۹

صادر شود

تاریخ
۸۰/۲/۹

تعلیه

منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب داور سوم به توافق نرسند، هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا داور سوم را تعیین نماید. داور سوم باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۲ - چنانچه رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد انتصاب توسط عضو ارشد دیوان مذکور که تبعه هیچ یک از طرفهای متعاقد نیست انجام خواهد شد.

۳ - دیوان داوری آئین داوری خود را تعیین خواهد نمود. تصمیمات آن با اکثریت آراء و بر طبق مقررات این موافقتنامه و دو طرف متعاقد اخذ خواهد شد.

۴ - محل داوری لاهه (هلند) یا هر کشور دیگری که طرفهای متعاقد در مورد آن توافق نمایند خواهد بود.

۵ - تصمیمات هیأت داوری برای طرفهای متعاقد لازم‌الاتباع است.

ماده ۱۴ - اعتبار موافقتنامه

۱ - این موافقتنامه به تصویب مراجع صلاحیتدار هر طرف متعاقد خواهد رسید.
۲ - این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد در زمان شش ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن، عدم تمایل خود را نسبت به تمدید آن به طور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند.

۳ - پس از انقضای مدت اعتبار این موافقتنامه، حمایت‌های مقرر بر طبق اصول آن برای سرمایه‌گذاران در مورد سرمایه‌گذاریهای مشمول این موافقتنامه برای یک دوره

تعالیه

اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

۴ - این موافقتنامه پس از مدت ده سال اولیه می تواند با موافقت کتبی دو طرف متعاهد اصلاح شود. اصلاحات وقتی لازم الاجراء خواهند شد که هر طرف متعاهد به طرف دیگر اطلاع دهد که همه الزامات لازم الاجراء شدن آن را انجام داده است.

ماده ۱۵ - این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر متون، متن انگلیسی ملاک می باشد.

این موافقتنامه در دوحه در تاریخ ۳۰ اردیبهشت ماه ۱۳۷۸ هجری شمسی مطابق با ۵ صفر ۱۴۲۰ هجری قمری و ۲۰ می ۱۹۹۹ میلادی به امضاء نمایندگان دولتهای جمهوری اسلامی ایران و قطر رسید.

از طرف
دولت قطر

از طرف
دولت جمهوری اسلامی ایران

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و پانزده ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و دوم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هشتاد مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۰/۱/۲۹ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

مهدی کردی
رئیس مجلس شورای اسلامی

بسم الله

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت قطر

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت قطر مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن با رعایت اصل یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت قطر

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کشور قطر که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می شوند، با علاقه مندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت،

با هدف به کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر،

و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

تعلیه

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات به کار رفته به شرح زیر خواهد بود مگر این که به نحو دیگری بیان شود:

اصطلاح «سرمایه گذاری» عبارت از هر نوع دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر (که از این پس «طرف متعاقد سرمایه پذیر» خوانده می شود) به کار گرفته شود:

الف - اموال منقول و غیرمنقول و هر حقوق عینی از قبیل رهن، حق حبس، وثیقه یا حق انتفاع.

ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها.

پ - پول، ادعا نسبت به پول یا هر عملیات دیگری که ارزش اقتصادی داشته باشد.
ت - حق التألیف، حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، نمونه های بهره وری، طرحها یا نمونه های صنعتی، علائم و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری.

ث - حق اکتشاف، استخراج یا بهره برداری از منابع طبیعی و نیز سایر حقوق بازرگانی که به وسیله قانون، قرارداد یا تصمیم مقامها بر طبق قانون اعطا شده باشد.
هرگونه تغییر در شکل سرمایه گذاری دارایی ها تغییری در ماهیت آنها به عنوان سرمایه گذاری نخواهد داد مشروط به اینکه این تغییرات در تضاد با قوانین طرف متعاقدی که سرمایه گذاری در قلمرو آن صورت گرفته است نباشد.

۲ - اصطلاح «سرمایه گذار» عبارت از اشخاص زیر است که در چارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری کنند:

الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاقد اتباع آن طرف متعاقد به شمار آیند و تابعیت طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا نباشند.

بسم الله

ب - اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد که به موجب قوانین همان طرف متعاقد تأسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیتهای اقتصادی آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

پ - دولت هر طرف متعاقد مشروط به اینکه مثل سرمایه گذار خصوصی با آن رفتار شود.

۳ - اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به طور قانونی از سرمایه گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل سرمایه گذاری، سود سهام، کارمزد و حق الامتیاز.

۴ -

الف - در مورد جمهوری اسلامی ایران:

اصطلاح قلمرو به معنی مناطق تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران است و شامل مناطق دریایی آن نیز می شود.

ب - در مورد کشور قطر:

اصطلاح قلمرو به معنای قلمرو کشور قطر شامل دریای سرزمینی و نیز فلات قاره آن است که قطر بر طبق حقوق بین الملل بر آن اعمال حاکمیت یا صلاحیت می نماید.

ماده ۲ - تشویق سرمایه گذاری

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد اتباع خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.

۲ - هر یک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

بسم الله

ماده ۳ - پذیرش سرمایه گذاری

- ۱ - هر یک از طرفهای متعاهد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرف متعاهد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.
- ۲ - هر یک از طرفهای متعاهد پس از پذیرش سرمایه گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات جهت تحقق سرمایه گذاری مزبور لازم است اعطا خواهد کرد.

ماده ۴ - حمایت از سرمایه گذاری

- ۱ - سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاهد سرمایه پذیر و رفتار منصفانه ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران هر کشور ثالث در شرایط مشابه نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهد بود.
- ۲ - اگر یک طرف متعاهد به موجب موافقتنامه تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک یا سازمان منطقه ای مشابه یا به موجب موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف مزایای خاصی به سرمایه گذاران کشور ثالث بدهد ملزم به اعطای آن مزایا به سرمایه گذاران طرف متعاهد دیگر نخواهد بود.

ماده ۵ - شرایط مساعدتر

- قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاهد و سرمایه گذار طرف متعاهد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۶ - مصادره و جبران خسارت

- ۱ - سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاهد توسط طرف متعاهد

بسم الله

دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرایند قانونی به روش غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت سریع و مؤثر غرامت انجام پذیرد.

۲ - میزان جبران خسارت باید معادل ارزش اقتصادی واقعی سرمایه گذاری بلافاصله قبل از ملی شدن، مصادره، سلب مالکیت یا آگاهی از آنها باشد.

ماده ۷ - زیانها

سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه گذاریهای آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب، یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

ماده ۸ - بازگشت و انتقال سرمایه

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود و با حسن نیت اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر به صورت آزاد و بدون تأخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود:

الف - عواید.

- ب - مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری.
- پ - حق الامتیازها و حق الزحمه های مربوط به قراردادهای انتقال فناوری.
- ت - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۶) و یا (۷) این موافقتنامه.
- ث - اقساط وامهای مربوط به سرمایه گذاری و هزینه های مربوط، مشروط بر آنکه از محل عملکرد سرمایه گذاری پرداخت شود.
- ج - حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه گذار که پروانه کار

تعالیه

مرتبط با آن سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا باشند.
چ - وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۲).
۲ - انتقالات فوق باید به ارز قابل تبدیل و به نرخ جاری براساس مقررات ارزی
زمان انتقال انجام پذیرد.

ماده ۹ - جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن در چارچوب یک
نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری
یک سرمایه گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه گذار شود:
الف - جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر به رسمیت شناخته خواهد شد.
ب - جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه گذار استحقاق آن را داشته
است، نخواهد بود.
پ - اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه پذیر براساس ماده (۱۲) این
موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - رعایت تعهدات

هر یک از طرفهای متعاقد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه گذاریهای
سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر تقبل نموده است، تضمین می نماید.

ماده ۱۱ - دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد سرمایه گذاریهایی اعمال می شود که به تصویب مرجع
صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه پذیر برسد.
مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه گذاری و کمکهای

بسم الله

اقتصادی و فنی ایران می باشد و در قطر مرجع صلاحیتدار وزارت دارایی، اقتصاد و بازرگانی یا نماینده مجاز آن می باشد.

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافات میان یک طرف

متعاقد و سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر

۱ - چنانچه اختلاف حقوقی میان طرف متعاقد سرمایه پذیر و یک یا چند سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر مستقیماً به واسطه سرمایه گذاری بروز کند، طرف متعاقد سرمایه پذیر و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را به صورت دوستانه حل و فصل کنند.

۲ - چنانچه طرف متعاقد سرمایه پذیر و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) مزبور نتوانند ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا به دیگری به توافق برسند، هر یک از آنها می تواند، با رعایت قوانین و مقررات طرف متعاقد میزبان اختلاف را به یکی از دو مرجع زیر ارجاع کند:

الف - دادگاه صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه پذیر، یا

ب - دیوان داوری ویژه سه نفره به شرح مندرج در بند (۵) زیر.

۳ - هر اختلافی که ابتدا در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرفها نمی تواند به داوری ارجاع شود، و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داوری نخواهد بود.

۴ - هر اختلافی که به داوری ارجاع شود، از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنی خواهد بود، با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داوری برای اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.

۵ - طرف متعاقد سرمایه پذیر یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران) طرف متعاقد دیگر هر کدام که بخواهند اختلافی را به داوری ارجاع کنند، باید ضمن ارسال اطلاعیه کتبی

تعلیه

برای دیگری داور منتخب خود را معرفی نمایند. طرف دیگر باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه مذکور نسبت به معرفی یک داور اقدام کند و داوران منتخب باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، داور سوم را که به عنوان سرداور تعیین خواهد شد انتخاب کنند. چنانچه هر یک از طرفها ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند هر یک از آنها می تواند از دبیرکل دیوان دائمی داوری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. در هر صورت سرداور باید از اتباع کشوری انتخاب شود که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۶ - دیوان، آئین داوری خود را تعیین خواهد کرد. تصمیمات آن باید با اکثریت آراء و بر طبق مقررات این موافقتنامه و قوانین طرف متعاقد درگیر در اختلاف اخذ شود.
۷ - محل داوری لاهه (هلند) یا هر کشور دیگر که مورد توافق طرفهای اختلاف قرار بگیرد خواهد بود.

ماده ۱۳ - حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱ - کلیه اختلافات ناشی از اجرا یا تفسیر این موافقتنامه یا مرتبط با آن، ابتدا به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرفهای متعاقد می توانند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیه ای برای طرف متعاقد دیگر، موضوع را به یک هیأت داوری سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاقد و یک داور سوم که به عنوان سرداور تعیین خواهد شد ارجاع نماید.
در صورت ارجاع امر به داوری، هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می کند و داوران منتخب طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، داور سوم را تعیین خواهد کرد. چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران